

ENVER TüRKOğLU
1943 . . .

TÜSTAV

ENVER TÜRKOĞLU İŞÇİ SINIFININ SAVAŞIMINDA YAŞAMAYA DEVAM EDECEK !

Türkiye Komünist Partisi'nin değerli yöneticilerinden, Türkiye işçi sınıfının yetenekli sendikacılarından birini, yüce insan Enver Türkoğlu'nu yitirdik.

Onun, herkese örnek olması gereken siyasal ve özel kişiliğini, bir kaç yaprak sayfasına sığdırmak imkansızdır.

O, hayatı boyunca iyiden, güzelden, haklıdan yana olan, güneşli sosyalizm günleri için yılmadan döğüşen bir yoldaş tı.

O, halkının ulusal çıkarları için, sosyalist bir Türkiye için canını feda etmekten kaçınmamış bir yurtseverdi.

O, sadece kendi halkının çıkarı için değil, tüm dünya halklarının özgürlüğü için döğüşen enternasyonalist bir insandı.

O, Tertemiz kişiliği ile ailesine ve çocuklarına olan bağlılığı ile emekçi insanlara gösterdiği saygıyla, alçak gönüllülüğü ile, sürekli kendini geliştirip yenilemesiyle hepimize örnek olan bir savaşçı idi.

O, Türkiye Komünist Partisi'ne yürek ve bilinç olarak bağlı, partisinden gizli hiç bir şeyi olmayan, açık yürekli, kariyerizmi ve gösterişi sevmeyen, siyasi onurunu burjuvaziye çiğnetmemiş bir komünistti.

Alın yukarda
kı mızı boyun atkısı rüzgârda,
yürüyor.

Yürüyor adım adım,
yürüyor ağır ağır
yürüyor.
Rüzgâr deniz gibi köpürüyor,
esiyor deniz rüzgâr gibi.
Akıyor iki yandan ışıklar
düşen yıldızlar gibi.

Yürüyor o.
ışıkla kızgın bir ölüm marşı çalarak.
Yürüyor o
gövdesi bir gemi gibi yükselerek, alçalarak.
Yürüyor adım adım
yürüyor ağır ağır
yürüyor...

Kimbilir,
belki bir daha sokmıyacak parmaklarını
dızı dibinde dikiş diken kardeşinin
sarı saçlarına.
ve belki bir daha altında yatıp
güneşe giden yeşil bir yola bakar gibi
bakmıyacak
gürgen ağaçlarına..

Yürüyor o, yürüyor.
Açık geniş adımlarla arşınıyor yolları.
Ağır iki balyoz gibi sallamıyor kolları.
Kılı göğüsü bir kalkan gibi kabarık...
İşitmiyor artık
hep aynı tahta masanın başında akşamlayan
hasta topal dostların
kalbe karanfil ruhu gibi damlayan
sözlerini.

Çıplak
iki bıçak
gibi çekmiş yüzünde gözlerini,
yürüyor düşmana doğru.
Yürüyor adım adım
Yürüyor ağır ağır
yürüyor...

ENVER TÜRKOĞLU ONURLU BİR YAŞAM SÜRDÜRDÜ !

Enver Türkoğlu, 1943 yılında Bandırma'da doğdu. Küçük bir memur ailenin çocuğu idi. Ailesinin memurluğundan dolayı gençlik yıllarına kadar yaşamı sık sık yer değiştirmekle geçti. İlk öğrenimi Bandırma'da, ortaokulu Ezine'de okudu. Bu yıllarda küçük yaşına karşın, ailenin geçimine katkıda bulunmak üzere Ezine'nin Mahmudiye Köyünde üç yıl imamlık yaptı. Liseye Edremit'te başladı, Çanakkale'de devam ederek bitirdi. Yüksek öğrenimi için İstanbul Hukuk Fakültesi'ne girdi. 1970'te hukuk fakültesi öğrencisi iken Güner Türkoğlu ile evlendi. Aile geçimini sağlamak için vergi dairesinde işe girdi. Hukuk fakültesini bitirdikten sonra Yapı ve Kredi Bankası'nda banka müfettişi olarak işe başladı.

Enver, 1969-1970'de gelişen anti-emperyalist gençlik hareketinde yer aldı. İlerici düşüncelerle bu dönemde tanıştı. Yapı ve Kredi Bankası'nda sendikal çalışmaya yöneldi. Daha sonra Banksen adını alan ve 30 bin işçiye çatısı altında toplayan Yapı-Sen Sendikası'nın kuruluş çalışmalarında en aktif bir kaç kişiden biri oldu. 1974-1976 yıllarında bu sendikanın yürütme kurulunda görev aldı.

Enver Türkoğlu, 12 Eylül darbesinden hemen sonra faşist katillerce öldürülen TKP Bursa İl Komitesi üyesi Avukat Ahmet Hilmi Fevzioğlu ve diğer arkadaşlarıyla birlikte, banka işkolunda sınıf sendikacılığını hakim kılmaya çalıştı.

Onun kuruculuğuna katıldığı ve ilk yöneticileri arasında yer aldığı Yapı-Sen Sendikası DİSK'e üye oldu. 1979 Şubat'ta Banksen'in yürütme kurulunda örgütlenme dairesi başkanı olarak görev üstlendi. 12 Eylül darbesine kadar bu görevini sürdürdü.

Karşı devrimci 12 Eylül darbesinden sonra bir çok arkadaş gibi Enver Türkoğlu'da teslim olma yerine cuntaya karşı mücadele yolunu seçti. Yurt dışına çıkmak zorunda kaldı, İsveç'e yerleşti. Savaşımına zor sürgün koşullarında devam etti. İsveç'te, kendi ülkesindeki demokrasi mücadelesini desteklemek üzere kurulmuş " Türkiye Demokrasi Güçleriyle Dayanışma Komitesi" nde görev aldı. 0, 1982 'de " Anayasaya Hayır Kampanyası " nın örgütlenmesinde 1985 Şubat Stockholm Konferansı" nın hazırlanmasında aktif rol aldı.

Enver Türkoğlu, Devrimci bir insan olarak İsveç'teki göçmen işçilerin sorunlarına ilgisiz kalmadı. Onların sorunlarını kendi sorunu kabul etti. Göçmen işçilerin sorunlarının çözümüne destek verebilmek ve onlara yararlı olmak için oturduğu bölgedeki Fitja Derneği'ne üye oldu. Dürüstlüğü, onurlu kişiliği, çalışkanlığı O'nu 1984 Fitja Derneği kongresinde denetleme kurulu üyesi yaptı. 1985' de ise seçim kurulu üyesi ve divan başkan vekili oldu.

Enver Türkoğlu, politik göçmenlerin sorunlarına ayrı bir önem gösterdi. İltica konusunda, İsveç polisinin ve Göçmen Dairesi'nin olumsuz tutumuna seyirci kalmadı. Türkiye'ye geri gönderilmek istenen insanlara yürekten sahip çıktı. Bir astım krizinden dolayı 19 Eylül 1985'de aramızdan ayrıldığı gün, ülkeye iade edilen bir arkadaşın geri gönderilmesini durdurmak için uğraşıyordu.

ENVER TÜRKOĞLU TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ'NİN BİR
YÖNETİCİSİYDİ. NE VAR Kİ O, HİÇ BİR ZAMAN BUNDAN
DOLAYI BÜYÜKLÜĞE KAPILMADI. O, HER ZAMAN SIRADAN
BİR NEFER GİBİ DAVRANDI VE DÖĞÜŞTÜ.

Başladı işe
Bitirdi işi..

Başla-ken avaz avaz bağırmadı.
Bitirdi ve:

— Gelin seyredin, diye
dört yanı çağırmadı..

O milyonların milyonda biridir.
O bir sıra neferidir.
Damarlarındaki bilmem hangi soyun kanı değil.
O bir ya-ış hayvanı değil.
Yüzü herkesin yüzüne benzer.
Su içer ağızyla
ayaklarıyla gezer..

Onun için; başlıyan, biten, başlıyan iş var,
sorgu soruş yok..
Gidiş var.
Duruş yok...

O milyonların milyonda biridir.
o bir sıra neferidir..

ENVER TÜRKOĞLU İNSAN SEVGİSİYLE DOLU BİR YOLDAŞTI !

Enver İsveç'e karısından ve çocuklarından ayrılarak geldi. 1981'de oğlu Tolga'nın tüberküloz olduğunu öğrendiğinde, çocuklar için duyduğu derin insanlık sevgisini oğluna yazdığı bir şiirle dile getirdi. Şiirin ön notundaki kendi elyazması şöyledir:

12 Eylül 1980 tarihinden beri ağrı
aldığım esim ve çocuklarım hakkında
aldığım ilk sağlıklı bilgide büyük oğlum
Tolga'nın tüberküloz olduğunu öğrendim.
Çok, ama çok çok üzgünüm. İçim bir
kar gibi yarıyor. Ve bu yarım günden daha
da kine dönüşüyor cuntaya karşı.
İkimizden yükselen bu kinlerde
bağılacak cunta, biliyorum. İşte o günler
gelmek umuduyla daha da kinci
calışacağım. Çünkü Tolga gibi daha küçük
yaşlarda bir tüberküloz hastalığı yakalanan
kimbilir ne kadar çocuk daha var!
Tolga yine de şanslı ki tedavi
alanakları var. Ama bugün tedavi

clanladığından zilen yüzlerce çocuk var.
 'Bütün çocuklar için, tüm insanlar
 için dövüşülür bu cuntağa karşı,
 kapitalizme karşı. Alakaya ilaaf ediyim
 ki bu Cuntam devrilene kadar,
 ülkemizde son in zafere gılünceye
 kadar uğraşmıyışam gılüm aile gıdercek

18.11.881

Şub.

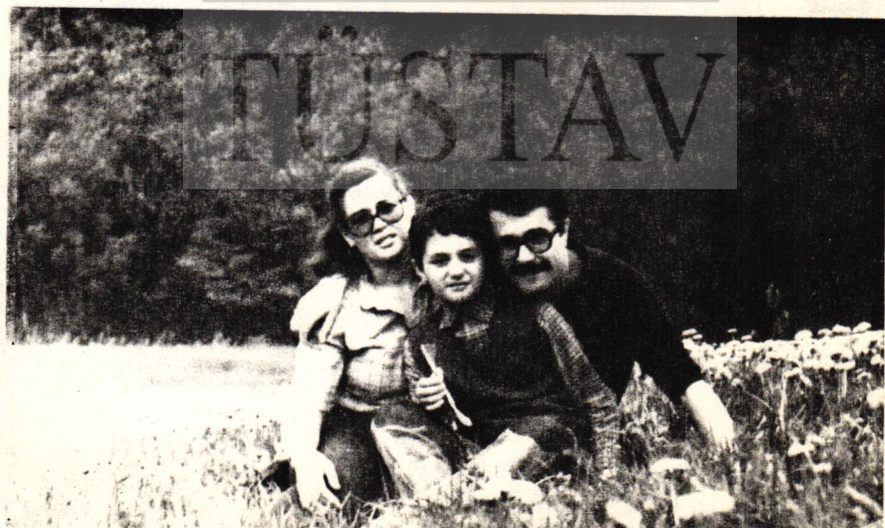
- O Ğ L U M -

Küçük yaşta öğrendin oğlum
Babasız yaşamayı,
Herkesin yüzüne gururla bakarken
içinden ağlamayı...
Biliyorum,
O ufacık kafacığına
Sığdıramıyorsun olanları,
Ve sen bile anlıyorsun
Bizler için söylenen yalanları.
Sonra, düşünüyor,
Düşünüyorsun...
Ve kan tükürüyorsun.

Oysa bilmen gerekir ki
Senin gibi,
Babasız yaşamak zorunda bırakılan,
Hatta anneleri bile tutuklanan
daha binlerce çocuk var...
Onlar da düşünüyorlar,
Onlar da senin gibi
İçlerindeki kini
İle büyüyorlar.

Büyüyeceksin oğlum,
Ve büyüyecek bütün çocuklar,
Anlayacaksın oğlum
Ve anlayacak bütün çocuklar
Bugün sizi yalnız bırakan
Analar... Babalar...
Güzel yarınlar için,
Savaşım veriyorlar.

Öyleyse,
Üzme fazla kendini.
Güçlendir
Kanı çekilmiş ciğerlerini.
Şunu iyi bil ki
Bu savaş uzun erimli.

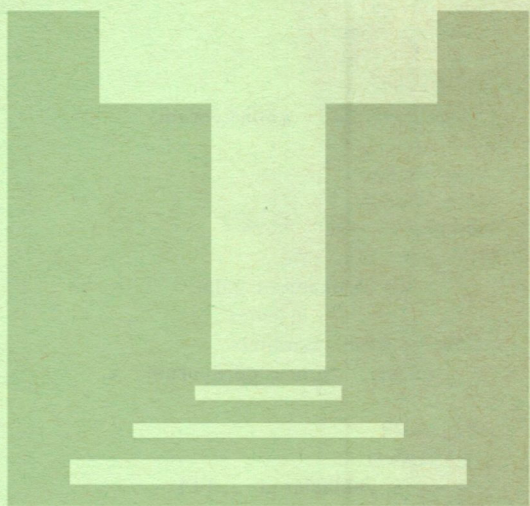

GELECEK, ONUN İÇİN SAVAŞANLARINDIR !

Enver, 18.11.1981'de oğlu için yazdığı şiiri'nin ön notunda "... Açıkça itiraf edeyim ki bu cunta devrilene kadar, ülkemizde sosyalizmin zaferini görünceye kadar yaşayamazsam gözlerim açık gidecek." diyordu.

O'nun bu sözleri bize bir vasiyettir.O'na karşı görevimizi yerine getirmenin yolu daha büyük özveri ile "Demokratik Türkiye Daha Güçlü TKP" savaşımına dalmaktır. Avrupa'da, Türkiye demokrasi güçleriyle dayanışmayı yükseltmektir.Bunun bilincindeyiz. Sana söz veriyoruz YOLDAŞ: Gözlerin arkada kalmayacak. Faşist cuntayı devireceğiz. Ulusal Demokrasiyi, sosyalizmi kuracağız.

Enver Türkoğulları, Asım Özçetin'ler, Mustafa Hayrullah-oğulları unutulmayacak, onlar Türkiye işçi sınıfının yüreğinde, Türkiye Komünist Partisi'nin savaşımında yaşayacaklardır.

TÜSTAV

V E D A

Hoşça kalın
dostlarım benim
hoşça kalın!
Sizi canımda
canının içinde,
kavgamı kafamda götürüyorum.
Hoşça kalın
dostlarım benim
hoşça kalın...
Resimlerdeki kuşlar gibi
dizilip üstüne kumsalın,
mendil sallamayın bana.
İstemez...
Ben dostların gözünde kendimi
boylu boyunca görüyorum...
A dostlar
a kavga dostu
iş kardeşi
a yoldaşlar a...!!!
Tek hecesiz elveda...
Yine görüşürüz
dostlarım benim
yine görüşürüz...
Beraber güneşe güler,
beraber dövüşürüz...
A dostlar
a kavga dostu
iş kardeşi
a yoldaşlar a...!
e l v e d a ...!!!...